snuisterijen of alles nieuw voor hem was. Op de tafel lag een bundeltje werk en daarnaast haar vingerhoed. Hij probeerde hem tevergeefs aan een zijner vingers te doen. Toen bemerkte hij de bloemen, ze lagen nog op dezelfde plaats, waarheen hij ze in zijn woede geschopt had. Hij voelde zich beschaamd door zijn bruut optreden en wilde ze oprapen, toen hem de doormidden gescheurde brief in het oog viel. Die brief had op hem dezelfde uitwerking als een roode lap op een stier. Hij raapte de stukken op en het eerste wat hij zag was het woord „lieve".

In een oogenblik had hij de beide helften saamgevoegd en las de weinige regelen die luidden als volgt:

Lieve vriendin,

Met beide handen grijp ik de gelegenheid aan en dank je uit den grond van mijn hart voor het ongekende geluk, dat je mij schenkt. Kom vooral niet te laat vanavond! Ik tel de uren tot we elkander ontmoeten!

F. H.

„Goede hemel! En ik dacht dat ik haar vertrouwen kon!"

Muller stak de beide helften van den noodlottigen brief in zijn zak en met doodsbleek gelaat verliet hij ijlings de kamer en dadelijk daarop het huis.

II.

Eenige uren later baande Jojo zich zoo haastig mogelijk een weg door de menigte in de volle balzaal en naderde mevrouw Muller.

„Ik heb overal naar je gezocht," zei ze haastig. „Tante Emma is hier!"

Als ze gezegd had „een wild beest is hier", zou er niet meer schrik uit haar stem hebben geklonken.

„Je weet wat dat is, Tilly," ging ze voort. „Ik durf met Frits niet te spreken. Zij kent mijn domino. Kan ik niet met jou ruilen?"

„Met plezier kindlief!" fluisterde haar vriendin. „Laat ons even in de kleedkamer gaan."

NEDERLANDS GLORIE.

Door den heer Sequira, een bekend Amsterdammer, directeur van den Hollandschen Schouwburg, wordt in de hal van zijn gebouw een door hem vervaardigd tegeltableau geëxposeerd, voorstellende de voornaamste Nederlandsche Zeehelden uit het tijdperk 1607-1907. Het tableau bezit bijzondere artistieke eigenschappen en trekt zeer de aandacht van het publiek. *(V.F.B.)*

zaal binnen en sloeg dit tafereeltje gade, dat, op zichzelf onbeteekenend, voor den achterdochtigen man boekdeelen sprak.

Zijn zwartgallige stemming bereikte haar hoogtepunt, toen hij eenige oogenblikken later de beide dames weer terug zag komen en degene, die hij voor zijn vrouw hield, in vroolijke stemming aan den arm van Harting den tuin zag inwandelen. Knarsetandend van verbeten woede en verdriet volgde hij het paar zoo ongemerkt mogelijk.

III.

Den volgenden dag tegen twaalf uur bracht het kamermeisje aan Tilly een briefje van haar man waarin hij haar meedeelde dat hij haar dadelijk wilde spreken. Ze trok haastig een ochtendjapon aan en verzocht het meisje te willen meedeelen dat ze hem wachtte.

Even later trad Muller de kamer binnen.

„Ik kom hier," begon hij zonder inleiding op norschen toon, „om je uitlegging te vragen van je gedrag in den afgeloopen nacht."

„Wat bedoel je?" vroeg ze trotsch.

„Ik zal je zeggen wat ik bedoel!" Muller bleef vlak voor zijn vrouw staan. „Het is volkomen nutteloos om de onschuldige te spelen! Eens geloofde ik in je en vertrouwde je volkomen, bah! Mijn oogen zijn geopend. Ik heb je den afgeloopen nacht met Harting gezien; ik zag je de zaal met hem verlaten; zag je . . . . . bij God! het verwondert me nog, dat ik je beiden niet tegen de aarde sloeg! 'k Zag je in zijn armen en hij kuste je en je kuste hem terug!"

Tilly verbleekte tot op haar lippen.

„Werkelijk?" bracht ze er eindelijk uit, terwijl ze den mond verachtelijk samentrok. „Ik wensch je geluk met je bewonderenswaardig gezichtsvermogen! Ik zal je hierop slechts antwoorden: ik heb den afgeloopen nacht geen tien woorden gewisseld met den heer Harting. Je hebt me reeds langen tijd onrechtvaardig beoordeeld. Voor iemand die den spion speelde, was er den afgeloopen nacht reden om verdenkingen te koesteren. Dit stem ik toe; daarom, en omdat ik dit tegenover den heer Harting en Jojo verplicht ben, zal ik je hiervan een verklaring geven: ik heb van nacht met Jo van domino verwisseld. Zij was het die je gevolgd hebt in den tuin!"

„Tilly! Als 't waar is wat je . . . . ." begon hij onhandig.

Zij viel hem in de rede.

„Nader me niet! Ik haat je!"

Op dit oogenblik trad juffrouw Berlemont de kamer binnen.

„O Tilly!" riep het jonge meisje verschrikt uit. „Vergeef me! Ik zie dat het verkeerd gaat en dat is alles mijn schuld. Ferdinand," ging ze voort, haar vriendin op zij duwende, „ik weet dat je met een allerdwaast idee rondloopt, betreffende Tilly en Frits. Ik wilde je gisteren alles uitleggen, maar zij verbood het mij uitdrukkelijk. Mama wil mij doen trouwen met Van Hall, dien ouden tandeloozen gek, en dat wil ik niet!" riep ze uit, terwijl ze op den grond stampte. „Ik wil met Frits vluchten om zoodoende toestemming te krijgen. Vannacht hebben we alles besproken en Tilly heeft me geholpen om Frits ongehinderd te spreken. Zij heeft alles geregeld en nu wordt ze door jou beleedigd!"

„Ferdinand weet al wat er vannacht is voorgevallen," zei Tilly voor haar man antwoorden kon. „Hij heeft je bespied in de meening dat ik het was!"

Juffrouw Berlemonts lief gezichtje werd rood als een kers.

„Schaam je je niet, Ferdinand! 't Is schandelijk!" riep ze verontwaardigd uit. Het was duidelijk dat Muller zich een tweede vijandin op den hals had gehaald.

„Ik erken dat ik onredelijk was," antwoordde hij eerlijk, met een smeekenden blik op zijn vrouw, die hem evenwel den rug had toegekeerd. „Ik moet mijn excuus maken," ging hij voort. De woorden waren in hoofdzaak voor zijn vrouw bestemd, doch Jojo nam ze voor haar zelve.

„Ik vergeef je," zei ze, „en hoop dat je voortaan redelijker zult zijn!" En hiermee vloog ze de aangrenzende slaapkamer in. Muller was met zijn vrouw alleen.

„Wil jij me niet vergeven?" vroeg hij. „Ik had groot on gelijk, doch geloof me, mijn liefde voor jou was de oorzaak van mijn jaloerschheid!"

„Ik vergeef, maar vergeten doe ik niet! Neen, zwijg! Ik zal steeds gelooven dat je mij wantrouwt. De herinnering

MEJ. DR. A. E. LOKE. † **DR. H. J. KRANTZ.** †

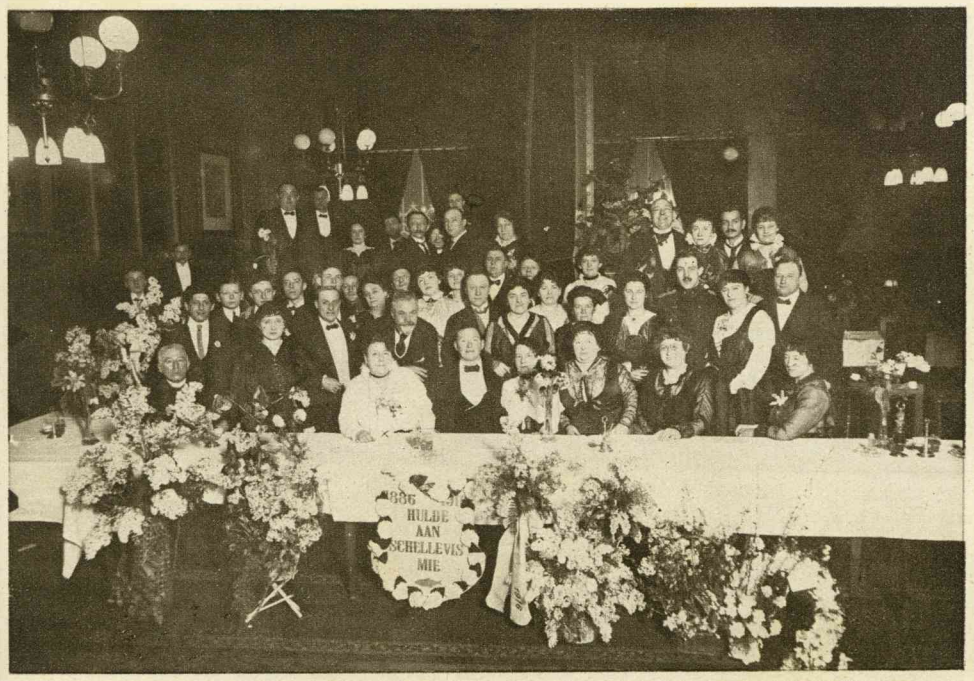
Op 45 jarigen leeftijd is te Groningen overleden Mejuffrouw Dr. A. E. LOKE, sedert 1907 lector in de Fransche taal aan de Groningsche Universiteit. Vóor dien was zij leerares aan de Middelbare Meisjesschool te 's-Gravenhage. Mejuffrouw Loke was de eerste docente bij het universitair onderwijs in Nederland en gedurende vele jaren secretaresse der commissie belast met het afnemen der akte-examens Fransch middelbaar onderwijs. — Te 's-Gravenhage is op 80-jarigen leeftijd overleden de heer Dr. H. J. KRANTZ, gepensionneerd generaal-majoor der artillerie. De overledene was ridder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw.

Aan het einde der zaal vlak bij de deur staat Frits Harting. Mevrouw Muller tikt hem op den arm en fluistert hem toe wat ze beiden voornemens zijn. Harting drukte haastig een kus op haar hand, schoof de portière ter zijde en liet de dames passeeren. Juist op dit oogenblik trad Muller de

JONGE GROENTEN.

De groententuinders bezig met het wieden van het onkruid tusschen de jonge groenten. Men ziet in deze broeiramen sla, bloemkool en peentjes. *(foto v. Tol).*

HULDE AAN SCHELLEVIS-MIE.

Den 9den Februari vierde Mevrouw Anna Hesse-Slauderof, bekend uit de klucht „Schellevis-Mie", haar 30-jarig tooneeljubileum. Onze foto geeft de jubilaresse temidden van haar talrijke vrienden en vereerders.

DE VERBREEDING VAN DE VIJZELSTRAAT.

Gezicht op de huizenrij van Jhr. Six aan de Heerengracht bij de Vijzelstraat te Amsterdam, die, ter verbreeding van laatstgenoemde straat, worden afgebroken.